

L'Alegria de l'Evangelí, Exhortació Apostòlica del papa Francesc

► El dia 24 de novembre, Solemnitat de nostre Senyor Jesucrist Rei de tot el món, darrer diumenge de l'any litúrgic i cloenda de l'Any de la Fe, el papa Francesc va signar la seva primera Exhortació Apostòlica, les seves paraules inicials són: *L'Alegria de l'Evangelí*. Es tracta de l'Exhortació Apostòlica relacionada amb el Sínode de l'any 2012, convocat pel papa Benet XVI sobre *La Nova Evangelització per a la transmissió de la fe*. El pa-

pa Francesc afirma: «L'Alegria de l'Evangelí omple el cor i la vida dels qui es troben amb Jesús. Els qui es deixen salvar per Ell són alliberats del pecat, de la tristesa, del buit interior, de l'aïllament». El document, que té 288 números és la guia i el criteri per a l'acció evangelitzadora de l'Església als nostres dies: la Nova Evangelització.

ELS BISBES DE CATALUNYA

Per a després de l'Any de la Fe

Transmetre el tresor de la fe és el títol del document que els bisbes de Catalunya ens adrecen en l'a-

cabament de l'Any de la Fe, convocat per Benet XVI i clausurat pel papa Francesc el passat 25 de novembre, festa de Crist Rei. El document porta la data del 24 d'octubre de 2013.

En cloure's l'Any de la Fe, els nostres bisbes reflexionen sobre alguns aspectes de la missió de transmetre la fe avui. És un document que té tres capítols i que publica en un opuscle l'Editorial Claret, en la col·lecció «Documents del Magisteri».

En el primer capítol, «Actius en el primer anunci de l'Evangelí», recorden que la responsabilitat d'evangelitzar, de donar testimoni de Jesucrist, pertoca a cada cristià i ens proposen «avançar-nos, testimoniar, dialogar i proposar la fe amb l'audàcia que tenien els primers apòstols i deixebles», que «parlaven amb valentia, confiats en el Senyor» (Ac 14,3).

«Iniciar a l'experiència cristiana» és el títol del capítol segon. Cada un de nos-

altres ha rebut el tresor de la fe en l'Església i per l'Església, que ens dona la Paraula i els Sagraments. Els bisbes demanen a les famílies que no dubtin a iniciar els fills en l'experiència cristiana a casa. També diuen que cal que la catequesi tingui «un caràcter marcadament evangelitzador i missioner», com també el catecumenat per a joves o adults que es preparen per al baptisme.

En el capítol tercer, «Perseverar en el creixement de la vida cristiana», els bisbes animen tots els cristians a comunicar Crist «a través de la nostra manera de ser i de viure en el món mostrant sempre un rostre fratern, obert i acollidor». Recomanen especialment «la trobada amb Crist ressuscitat en l'eucaristia de cada diumenge» (la missa dominical); «no començar i no acabar cap dia sense almenyar un breu contacte amb Déu» (la pregària); i també expressar la fe en obres de solidaritat amb els pobres (la caritat).

Tot un programa per a després de l'Any de la Fe.

REMEU MAR ENDINS

Escoltem els profetes!

La Paraula de Déu sempre és llum que il·lumina la nostra pobre realitat, a voltes complexa i ambigua, especialment en aquests temps de crisi econòmica i de sofriment per a tantes persones. Vull dir que no tinc res contra el clima que precedeix i acompanya les festes nadalenes. Però, amb tota la humilitat, també he de dir que una festa cristiana no es pot reduir únicament a una festa consumista. Hi ha una alegria —austera i solidària— de la fe. És la que desitjo per als meus diocesans i per a mi mateix. Desitjo una festa, però no al preu del consumisme.

Us convido a preguntar-nos en què i en qui posem la nostra esperança. El profetes són mestres en distingir els signes i les petjades de la presència activa i alliberadora de Déu en la història humana. Per això m'atreveixo a demanar-vos que escoltem els profetes.

Els signes de la presència de Déu són signes de vida i d'humanització: retornen a les persones la seva dignitat personal, social i religiosa; procedeixen de l'amor tendre i misericordiós de Déu. D'aquest amor, per a la nostra societat d'avui dia, n'és un testimoni privilegiat el nostre bon papa Francesc. Ell és un portaveu tant bo de la misericòrdia de Déu que no ha dubtat de confessar en públic que llegia, i ho feia amb molt de profit, el llibre que el cardenal Walter Kasper ha escrit sobre aquest tema. Aquest teòleg reconegut, que ha estat recentment entre nosaltres, ens ha ofert un estudi preciós sobre el Déu misericordiós a l'Antic i al Nou Testament.

El papa Francesc és avui un profeta de la misericòrdia de Déu. Però, en el clima de l'Advent, penso que també ens ajuden dos profetes bíblics. Un és Isaïes. La seva lectura d'avui és capaç d'emocionar-nos fins a les llàgrimes, en aquest temps de crisi. ¡Quin gran poeta, a més de profeta, era Isaïes, com ens ho demostrà la tesi doctoral del pare Alonso Schökel!

¡Com necessitem sentir avui, en aquests moments de creu per a tantes persones, aquestes expressions d'esperança i de vida! «La terra eixuta i el desert estan de festa, d'alegria l'estepa floreix. La seva florida s'esbadella com l'iris s'engalana i crida de goig». L'ambient que Isaïes descriu ja no és de derrota sinó d'alegria esperançada: «Entraran a Sió cridant de goig i una alegria eterna coronarà els seus caps». El poema es converteix en un símbol del camí de l'Advent.

L'altre profeta és Joan Baptista. Enmig de les sequedats i dels perills del desert, la seva figura, elogiada per Crist a l'Evangelí d'aquest diumenge, ens invita al seu torn a ser solidaris, a compartir a «enfortir les mans que es deixen caure, a afermar els genolls que no s'aguanten a dir als cors alarmats: Sigueu valents, no tingueu por! Aquí teniu el nostre Déu que ve per fer justícia. La paga de Déu és aquí, és ell mateix que us ve a salvar».

Aquesta és la «petita i forta» esperança de l'Advent: arribar a veure «la glòria del Senyor, la majestat del nostre Déu» reflectida en el rostre de Jesucrist.

Davant el Nadal us convido a ser sobris, alegres i solidaris. Desitjo fer arribar la meua anticipada i agraïda alegria del Nadal a tots els qui donen mostres d'una solidaritat afectiva i efectiva, per mitjà de les Càritas i de tantes obres semblants que treballen de manera exemplar a la nostra diòcesi a favor dels més necessitats.

† Josep Àngel Saiz Meneses
Bisbe de Terrassa

XII Aniversari de l'ordenació episcopal del Sr. Bisbe

Aquest diumenge dia 15 de desembre és l'aniversari de l'ordenació episcopal de Mons. Josep Àngel Saiz Meneses. La va rebre de mans del Sr. Cardenal-Arquebisbe Ricard Maria Carles Gordó a la Catedral de Barcelona el 15 de desembre de 2001.

ENTREVISTA

ALBERT ARQUED

Retrobament

Arran de la malaltia del seu pare, que era «un home d'una profunda espiritualitat, manifestada en una orientació de servei i ajut», l'Albert Arqued va canviar la seva escala de valors. El contacte amb un prevere de Bilbao i amb un monjo de Montserrat el van fer *retrobar-se* amb la fe: «Tots dos, amb la seva generositat i bondat, em van ajudar i reconfortar en aquest tràngol tan dur i alhora tan natural». L'Albert és pare de família i empresari especialitzat en desenvolupament d'organitzacions i *caça-talents*.

Què et va fer reflexionar?

Acostumat a valorar, analitzar i organitzar la vida dels altres, em vaig parar a pensar què era important en la meua vida, quines coses realment m'havien d'amoïnar... El meu temps i la meua energia són finits i havia de replantejar-me a què els havia de dedicar. Vaig reflexionar sobre el sentit que calia donar a la vida i com aportar el meu gra de sorra a la dels altres.

Com ha canviat la teua vida?

Ja no intento tenir el control de tot. He iniciat un camí d'autoconeixement. La meua vida és un reflex de com em concebo a mi mateix, els altres, el meu paper al món i la meua relació amb Déu. Intento ser més humil i reflexiu, menys materialista, egoïsta i superficial. Estic intentant fer un camí per a una bona direcció i la part espiritual és fonamental.

Ara ets més feliç?

Sens dubte. Estic prenent consciència dels meus valors i intento ser coherent amb ells. No és fàcil. Aquesta presa de consciència em fa acceptar els meus defectes i les meves virtuts, aprendre dels errors... Aquest camí que he iniciat està millorant la qualitat de les meves relacions i es nota tant a nivell personal com professional. El contacte amb Montserrat m'ha ajudat molt.

Òscar Bardají i Martín

LA INFÀNCIA DE JESÚS

Joan Baptista, el precursor

La història de Joan Baptista arrela de manera particularment fonda en l'Antic Testament. Zacaries és sacerdot de la classe d'Abies. Elisabet, la seva muller, és també de provinença sacerdotal: és una descendent d'Aaron (cf. Lc 1,5). Segons el dret veterotestamentari, el ministeri dels sacerdots va lligat a la pertinença a la tribu dels fills d'Aaron i de Leví. Per tant, Joan Baptista és sacerdot. En ell, el sacerdoti de l'Antiga Aliança va cap a Jesús, esdevé al·lusió a Jesús, anunci de la seva missió.

Em sembla important que en Joan tot el sacerdoti de l'Antiga Aliança esdevingui una profecia de Jesús, i així —amb el seu gran vèrtex teològicoespiritual, el Salm 118— es relacioni amb ell i entri a formar part del que li és propi. Si, de manera unilateral, s'accentua el contrast entre el culte sacrificial veterotestamentari i el culte espiritual de la Nova Aliança (cf. Rm 12,1), es perd de vista aquesta línia, com també la dinàmica intrínseca del sacerdoti veterotestamentari que, no solament en Joan sinó ja en el desenvolupament de l'espiritualitat sacerdotal, delineat pel Salm 118, és via cap a Jesucrist.

Zacaries, el pare del Baptista, el precursor de Jesucrist, rep el missatge de Déu al temple, durant la seva litúrgia. A Maria, l'àngel li parlà a casa seva a Natzaret. Jesús ve en la humilitat. El senyal de la Nova Aliança és la humilitat, l'amagament, el senyal del gra de mostassa. El Fill de Déu ve en la humilitat.

Joseph Ratzinger - Benet XVI
(*Jesús de Natzaret*, 3a part, Ed. Claret)

HECHOS DE VIDA

Hacer el bien... sin pizca de mal

—El Premio Nobel de Medicina, Dr. Carrel, en *La incògnita del hombre*, cita a Gallavardin: «Existen los egoístas puros. Los soberbios indiferentes totalmente a la felicidad o a la desdicha de sus semejantes. Ambiciosos, malvados, enfurcidos y sin entrañas, que se complacen en torturar y contemplar los más atroces dolores, sufrimientos y muertes de hombres, mujeres y niños. Los poderosos perversos que han causado los mayores derramamientos de sangre, dolor y lágrimas infligidos a la humanidad.»

(Que cada lector ponga nombres de grandes carniceros, tiranos del mal, que con sus torturas y muertes llenaron la tierra de Injusticia.)

—F. Pananti escribió un epitafio: «Aquí yace un egoísta-malvado, / que hizo más mal... que bien. / Y todo el bien que hizo... lo hizo mal; / y todo el mal que hizo... lo hizo bien.»

—Jesús vino al mundo para hacer el bien. Es la Navidad. San Pedro nos dejó el resumen de su vida: «Jesús pasó haciendo el bien». También debe ser el *pasar* de todo cristiano.

—Gaston Doumergue escribió: «Después de haber vivido largos años, cuando me pregunto: “¿Qué es lo más útil en la vida?”, tengo que responderme: “La bondad. Haber hecho el bien.”»

—Juan de la Cruz: «Al atardecer de la vida, se nos juzgará de amor.»

—Santo es: El que hace el bien... sin pizca de mal.

J.M. Alimbau

GAUDÍ, PEDRA I SÍMBOL

Les tres qualitats de Gaudí: II. L'autocrítica

La segona qualitat de Gaudí és l'autocrítica, la manca d'autosatisfacció immediata amb relació a la seva obra. En rares ocasions l'arquitecte exterioritza la seva complaença davant del seu treball, i quan ho fa pensa més aviat en els seus efectes. El 30 d'octubre de 1925, pocs mesos abans de la seva mort, Gaudí s'emociona veient acabada la torre dedicada a l'apòstol Bernabé (la de l'extrem est de la façana del Naixement) i exclama: «Aquest esclat de mosaics és la primera cosa que veuran els navegants en apropar-se a Barcelona». L'arquitecte només veurà enllestida aquesta torre, però les seves paraules són justes: les torres de la Sagrada Família s'han convertit en el símbol de Barcelona!

I, malgrat tot, Gaudí no es refia de la vanitat de l'esperit humà i diu: «El qui ha de construir [...] que faci i dirigeixi la crítica contra les pròpies obres per depurar-les i millorar-les». També creia que quan una cosa està en el camí de la perfecció, «cal esprémer-la fins que arribi a estar bé del tot (naturalment, referit al límit del que nosaltres sabem o veiem).» (Puig Boada, *El pensament de Gaudí*, n. 244 i 252)

Jordi Bonet/Armand Puig
Arquitectura i símbol de la Sagrada Família, Ed. Pòrtic

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

- 16. ■ Dilluns** (□ Urgell) (lit. hores: 3a setm.) [Nm 24,2-7.15-17a / SI 24 / Mt 21,23-27]. Sant Josep Manyanet (1833-1901), prev. d'Urgell, nat a Tremp, fund. Fills i Filles de la Sgda. Família (SF, 1870); sants Ananies, Azaries i Misael, joves companys de Daniel; santa Albina, vg. i mr.
- 17. ■ Dimarts** [Gn 49,2.8-10 / SI 71 / Mt 1,1-17]. Sant Joan de Mata, prev. provençal, cofund. Trinitaris (OSST, 1198); sant Llätzer, germà de Marta i Maria, de Betània, ressuscitat per Jesús.
- 18. ■ Dimecres** [Jr 23,5-8 / SI 71 / Mt 1,18-24]. Mare de Déu de l'Esperança, o bé Expectació del part, anomenada popularment «de la O» (antífones); sant Gracià, bisbe; sant Adjutori, mr.
- 19. ■ Dijous** [Jt 13,2-7.24-25a / SI 70 / Lc 1,5-25]. Sant Nemesi, mr; sant Anastasi I, papa (399-401) i mr.; beat Urbà V, papa (occità, 1362-1370); santa Fausta, mare de família mr.; santa Eva, mare dels humans.
- 20. ■ Divendres** [Is 7,10-14 / SI 23 / Lc 1,26-38]. Sant Benjamí, patriarca; sant Domènec (Domingo) de Silos, abat benedictí; sant Macari, prev. i mr.
- 21. ■ Dissabte** [Ct 2,8-14 (o bé: So 3,14-18a) / SI 32 / Lc 1,39-45]. Sant Pere Canisi (1521-1597), prev. jesuïta i doctor de l'Església, nat a Nimega; sant Severí, bisbe i mr.; sant Glicerí, prev. i mr.; sant Temístocles, mr.
- 22. ■ † Diumenge vinent**, IV d'Advent (lit. hores 4a setm.) [Is 7,10-14 / SI 23 / Rm 1,1-7 / Mt 1,18-24]. Sant Zenó o Zenon, mr.; santa Helena, vg. clarissa; santa Francesca-Xaviera Cabrini, vg., fund., patrona dels emigrants.

DIUMENGE III D'ADVENT

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 35,1-6a.10)

La terra eixuta i el desert estan de festa, d'alegria l'estepa floreix. La seva florida s'esbadella com l'iris, s'engalana i crida de goig. Li han estat donades la glòria del Líban, les gales del Carmel i de Saron. Són ells els qui veuran la glòria del Senyor, la majestat del nostre Déu. Enrobustiu les mans que es deixen caure, afermeu els genolls que no s'aguanten. Digueu als cors alarmats: Sigueu valents, no tingueu por! Aquí teniu el vostre Déu que ve per fer justícia; la paga de Déu és aquí, és ell mateix qui us ve a salvar. Llavors es desclouran els ulls dels cecs i les orelles dels sords s'obriran; llavors el coix saltarà com un cérvol i la llengua del mut cridarà de goig.

Tornaran els que el Senyor ha rescatat, entraran a Sió cridant de goig i una alegria eterna coronarà els seus caps. Hi haurà festes i alegria, i fugiran les penes i els gemecs.

▶ Salm responsorial (145)

R. *Senyor, veniu a salvar-nos.*

El Senyor fa justícia als oprimits, / dóna pa als qui tenen fam. / El Senyor deslliura els presos. R.

El Senyor dóna la vista als cecs, / el Senyor redreça els vençuts. / El Senyor estima els justos; / el Senyor guarda els forasters. R.

El Senyor manté les viudes i els orfes, / i capgira els camins dels injustos. / El Senyor regna per sempre, / és el teu Déu, Sió, per tots els segles. R.

▶ Lectura de la carta de sant Jaume (Jm 5,7-10)

Tingueu paciència, germans, fins que vingui el Senyor. Mireu com el pagès espera els fruits preciosos de la terra, prenent paciència fins que les pluges primerenques i tardanes l'hauran assaonada. Igualment vosaltres tingueu paciència, refermeu els vostres cors, que la vinguda del Senyor és a prop. Germans, no us queixeu els uns dels altres, perquè no hàgiu de ser jutjats; penseu que el jutge ja és a les portes. ¿Voleu, germans, un exemple de paciència en els mals tractes? Preneu el que us donen els profetes que van parlar en nom del Senyor.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 11,2-11)

En aquell temps, Joan, que era a la presó, va sentir dir el que feia Crist, i va enviar els seus deixebles per preguntar-li: «Sou vós el qui ha de venir o n'hem d'esperar un altre?» Jesús els va respondre: «Aneu a anunciar a Joan el que veieu i el que heu sentit dir: els cecs hi veuen, els invàlids caminen, els leprosos queden purs, els sords hi senten, els morts resusciten, els desvalguts senten l'anunci de la Bona Nova i feliç aquell que no quedarà decebut de mi». Mentre ells se n'anaven, Jesús es posà a parlar a la gent de Joan: «Què heu sortit a veure al desert? Una canya sacsejada pel vent? Doncs, què hi heu sortit a veure? Un home vestit delicadament? Els qui porten vestits delicats viuen als palaus dels reis. Doncs, què hi heu sortit a veure? Un profeta? Sí, ho puc ben dir, i més que profeta: és aquell de qui diu l'Escriptura: "Jo envio davant teu el meu missatger, perquè et prepari el camí". Us ho dic amb tota veritat: Entre tots els que les mares han portat al món no n'hi ha hagut cap de més gran que Joan Baptista; tanmateix el més petit al Regne del cel és més gran que ell.»

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 35,1-6a.10)

El desierto y el yermo se regocijarán, se alegrarán el páramo y la estepa, florecerá como flor de narciso, se alegrará con gozo y alegría. Tiene la gloria del Líbano, la belleza del Carmelo y del Sarón. Ellos verán la gloria del Señor, la belleza de nuestro Dios. Fortaleced las manos débiles, robusteced las rodillas vacilantes; decid a los cobardes de corazón: «Sed fuertes, no temáis. Mirad a vuestro Dios, que trae el desquite; viene en persona, resarcirá y os salvará.» Se despegarán los ojos del ciego, los oídos del sordo se abrirán, saltará como un ciervo el cojo, la lengua del mudo cantará.

Volverán los rescatados del Señor, vendrán a Sión con cánticos: en cabeza, alegría perpetua; siguiéndolos, gozo y alegría. Pena y aflicción se alejarán.

Joan Baptista envia els seus deixebles a Jesús. Mosaic del baptisteri de la catedral de Florència (s. XII)

▶) Aquesta imatge parla

▶ Salm responsorial (145)

R. *Ven, Señor, a salvarnos.*

El Señor mantiene su fidelidad perpetuamente, / hace justicia a los oprimidos, / da pan a los hambrientos. / El Señor liberta a los cautivos. R.

El Señor abre los ojos al ciego, / el Señor endereza a los que ya se doblan, / el Señor ama a los justos, / el Señor guarda a los peregrinos. R.

Sustenta al huérfano y a la viuda / y trastorna el camino de los malvados. / El Señor reina eternamente, / tu Dios, Sión, de edad en edad. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol Santiago (St 5,7-10)

Tened paciencia, hermanos, hasta la venida del Señor. El labrador aguarda paciente el fruto valioso de la tierra, mientras recibe la lluvia temprana y tardía. Tened paciencia también vosotros, manteneos firmes, porque la venida del Señor está cerca.

No os quejéis, hermanos, unos de otros, para no ser condenados. Mirad que el juez está ya a la puerta. Tomad, hermanos, como ejemplo de sufrimiento y de paciencia a los profetas, que hablaron en nombre del Señor.

▶ Lectura del santo evangelio según san Mateo (Mt 11,2-11)

En aquel tiempo, Juan, que había oído en la cárcel las obras del Mesías, le mandó a preguntar por medio de sus discípulos: «¿Eres tú el que ha de venir o tenemos que esperar a otro?» Jesús les respondió: «Id a anunciar a Juan lo que estáis viendo y oyendo: los ciegos ven, y los inválidos andan; los leprosos quedan limpios, y los sordos oyen; los muertos resucitan, y a los pobres se les anuncia el Evangelio. ¡Y dichoso el que no se escandalice de mí!»

Al irse ellos, Jesús se puso a hablar a la gente sobre Juan: «¿Qué salisteis a contemplar en el desierto, una caña sacudida por el viento? ¿O qué fuisteis a ver, un hombre vestido con lujo? Los que visten con lujo habitan en los palacios. Entonces, ¿a qué salisteis?, ¿a ver a un profeta? Sí, os digo, y más que profeta; él es de quien está escrito: "Yo envío mi mensajero delante de ti, para que prepare el camino ante ti." Os aseguro que no ha nacido de mujer uno más grande que Juan, el Bautista; aunque el más pequeño en el reino de los cielos es más grande que él.»

COMENTARI

Les obres del Messies i Joan Baptista

Joan Baptista, des de la presó, envia deixebles a preguntar a Jesús si és «el qui ha de venir», és a dir, el Messies. La pregunta la fa perquè ha sentit parlar de «les obres del Messies», en la traducció d'avui «el que feia Crist». La formulació *les obres del Messies* ens pot semblar adient, però cal recordar que, en la creença popular de l'època, el Messies no era esperat per fer les obres que fa Jesús, sinó més aviat perquè havia de restaurar la llibertat d'Israel com a líder i cabdill. Per això, la pregunta és molt més incisiva del que sembla. Les obres de Jesús fins a 11,2 són: el sermó de la muntanya (Mt, 5-7), els deu miracles de Jesús

(Mt, 8-9) i la missió dels dotze (Mt, 10). La pregunta de Joan està justificada i la resposta de Jesús dóna una imatge molt contrastada del Messies esperat. Però, sobretot, subratlla quines són les obres de Jesús. Les *obres del Messies* són el model de les bones obres que Jesús demana als seus seguidors (5,16; 26,10, cf. 25,16).

El comentari de Jesús sobre la identitat de Joan resulta enigmàtic: què vol dir «més que un profeta»? El text citat per Jesús és Malaquies 3,1: «Jo envio el meu missatger perquè obri un camí davant meu». Tanmateix, les bíblies anotades també citen un altre text: Ex 23,20. La traducció d'aquest text en la Bíblia Catalana Interconfessional diu: «Jo envio un missatger davant teu perquè et

guardi el camí... respecta'l... perquè porta el meu nom». El text hebreu diu exactament: «Respecta'l perquè el meu nom és dintre d'ell». Segons aquest text, l'enviat a proclamar la vinguda de Jesús és més que un missatger, és Déu mateix qui, en ell, anuncia la vinguda del Messies. Per això Joan Baptista és més que un profeta, perquè és Déu mateix qui anuncia mitjançant el missatge de Joan la vinguda del Messies. Doncs bé, cal tenir en compte que el més petit en el Regne és més gran que Joan Baptista. El Regne és l'àmbit que Déu vol implantar per a tots els homes i les dones de bona voluntat, és un àmbit seu i només Ell el pot fer arribar.

Oriol Tuñí, SJ

VIDA DIOCESANA

ACTIVITATS DEL SR BISBE

Aquest dissabte dia 14, a les 11 h. Presideix les *II Jornades Transmet!* al Casal Borja de Sant Cugat del Vallès.

Aquest diumenge dia 15, a les 12 h. Celebra la missa en ritus hispanomossàrab a la Catedral, en la clausura de les *II Jornades Transmet!*

Dilluns dia 16, a les 11 h. Presideix la sessió de formació de preveres joves.

Dimecres dia 18, al matí. Visita Pastoral a la parròquia de la Puríssima Concepció de Sabadell.

Divendres dia 20, a les 13 h. Presideix la celebració de Nadal al Seminari Diocesà, a Valldoreix.

Diumenge dia 22, a les 14 h. Participa en el dinar de Nadal amb malalts i voluntaris de l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes de Barcelona, Terrassa i Sant Feliu de Llobregat, a Barcelona.

NOTÍCIES

Mil·lenari de Palau de Plegamans.

El diumenge dia 10 de novembre Mons. Saiz Meneses presidí la celebració de l'Eucaristia a la parròquia de Sant Genís de Palau de Plegamans, amb motiu del Mil·lenari. Concelebraren diversos preveres i el poble fidel omplí el temple. Hi assistiren l'alcaldessa del municipi i el director general d'Afers Religiosos de la Generalitat de Catalunya. Es descobrí una placa commemorativa amb una pedra de la primitiva església, origen del municipi.

Jornades d'informació econòmica. Han tingut lloc les Jornades d'informació econòmica amb motiu de la Campanya de Germanor. El dimarts 12 de novem-

bre, a Granollers, Mons Saiz Meneses presidí la Jornada per al Vallès Oriental; el dimecres dia 13 a Sant Cugat del Vallès la presidí Mons. Salvador Cristau per al Vallès Occidental i Collserola.

Trobada d'Amics de Jesús. El dissabte dia 16 de novembre va tenir lloc al Seminari Diocesà la 2a Trobada d'Amics de Jesús del curs 2013-2014. Hi assistiren una quinzena d'infants de diverses parròquies i comunitats de la diòcesi. A través d'un joc l'activitat se centrà en la predicació de Jesús a Galilea. Al migdia Mons. Salvador Cristau, bisbe auxiliar, va celebrar la missa amb els participants.

Jornada de formació per a mestres i professors. El dimarts dia 19 de novembre la Fundació d'Escoles Diocesanes i Parroquials organitzà una jornada de formació en el Bisbat. Hi assistiren la pràctica totalitat de mestres i professors dels centres educatius. La Sra. Eva Liesa, doctora en psicologia i professora de la Universitat Ramon Llull tractà de l'avaluació en el context actual de l'educació, i inicià un treball de renovació i millora que ha ser continuat en cada un dels centres.

Confirmacions a Sant Cristòfor de Terrassa. El dissabte 23 de novembre Mons. Salvador Cristau, bis-

be auxiliar, celebrà l'Eucaristia a la parròquia de Sant Cristòfor de Terrassa i administrà el sagrament de la Confirmació a quatre joves. En acabar la missa, el Sr. Bisbe va lliurar un record a cadascun dels infants de la catequesi que havien participat en el concurs de dibuix sobre el Domund.

AGENDA

XXI Concert de Nadal. *Motetten* de J. S. Bach i obres nadalenques d'autors catalans, a càrrec de la Coral Canigó de Vic i el conjunt instrumental barroc de l'ESMUC. Direcció: Jordi Casals. Divendres, 20 de desembre, a les 10 de la nit. Lloc: Catedral del Sant Esperit de Terrassa. Entrades de venda anticipada: c/ Església 1, de dilluns a divendres, de 6 a 8 de la tarda. Informació: Tel. 620 977 220 en el mateix horari. (No es reserven localitats per telèfon).

Exposició. *Història de la Parròquia de la Puríssima Concepció de Sabadell (1963-2011).* Lloc: Sala d'exposicions. Es pot visitar els diumenges, després de la missa de les 12 h.

Curs on line de diàleg entre ciència i fe. El proper 7 de gener començarà la segona edició del curs «Ciència i fe en diàleg» organitzat per la Facultat de Teologia de Catalunya amb el patrocini del Pontifici Consell per a la Cultura (Vaticà). El curs es fa via internet i vol ajudar els cristians a donar raó de la seva fe davant les preguntes que poden sorgir des de la ciència. Inscripcions a: www.cienciaifebcn.com.

Horari de la Cúria per Nadal. La Cúria del Bisbat de Terrassa estarà oberta els dies 30-31 de desembre i els dies 2 i 3 de gener. Estarà tancada la setmana de Nadal.

REMAD MAR ADENTRO

¡Escuchemos a los profetas!

La Palabra de Dios siempre es luz que ilumina nuestra pobre realidad, a menudo compleja y ambigua, especialmente en estos tiempos de crisis económica y de sufrimiento para tantas personas. Debo decir que no tengo nada contra el clima de fiesta que antecede y acompaña las fiestas navideñas. Pero, con toda humildad, he de decir que una fiesta cristiana para nosotros no puede reducirse a una simple fiesta consumista. Hay una alegría, austera y solidaria, de la fe, que es la que deseo para mis diocesanos y para mí. Deseo una fiesta, pero no al precio del consumismo.

Os invito a preguntarnos en qué y en quiénes ponemos nuestra esperanza. Los profetas son maestros en distinguir los signos y las huellas de la presencia activa y liberadora de Dios en la historia humana. Por esto me atrevo a pedirlos que escuchemos a los profetas.

Los signos de la presencia de Dios son signos de vida y de humanización; devuelven a las personas su dignidad personal, social y religiosa; proceden del amor tierno y misericordioso de Dios. De este amor, para nuestra sociedad de hoy, es un testigo privilegiado nuestro buen papa Francisco.

Es un tan buen portavoz de la misericordia de Dios, que no ha dudado en confesar en público que leía, y con mucho provecho, un libro del cardenal Walter Kasper sobre el tema. Este reconocido teólogo, que ha estado recientemente entre nosotros, nos ha ofrecido un precioso estudio sobre el Dios misericordioso en el Antiguo y en el Nuevo Testamento.

El papa Francisco es hoy un profeta de la misericordia de Dios. Pero, en el clima de Adviento, pienso también que nos ayudan dos profetas bíblicos. Uno es Isaías. Su lectura de hoy es capaz de emocionarnos hasta las lágrimas, en estos tiempos de crisis. ¡Qué gran poeta, además de profeta, era Isaías, como nos demostró la tesis doctoral del padre Alonso Schökel!

¡Cómo necesitamos oír hoy, en esta hora de cruz para tantas personas sus expresiones de esperanza y de vida! «El desierto y el yermo se regocijarán, / se alegrarán el páramo y la estepa /, florecerá como flor de narciso, se alegrará con gozo y alegría!» El ambiente que describe Isaías ya no es de derrota sino de alegría esperanzada: «Vendrán a Sión con cánticos: / en cabeza, alegría perpetua; / siguiéndolos, gozo y alegría». El poe-

ma se convierte en un símbolo del camino de Adviento.

En medio de las sequedades y los peligros del desierto, la figura de Juan Bautista, elogiada por Cristo en el Evangelio de este domingo, nos invita a su vez a ser solidarios, a compartir, a «fortalecer las manos débiles / y a robustecer las rodillas vacilantes, / a decir a decir a los cobardes de corazón: / Sed fuertes, no temáis / mirad a vuestro Dios, / que trae el desquite, viene en persona, resarcirá y os salvará».

Esta es la «pequeña y fuerte» esperanza del Adviento: alcanzar a ver «la gloria del Señor / y la belleza de nuestro Dios», reflejada en el rostro de Jesucristo.

Ante la Navidad, os invito a ser sobrios, alegres y solidarios. Deseo hacer llegar mi anticipada y agradecida alegría de la Navidad, a todos cuantos dan muestras de una solidaridad afectiva y efectiva, por medio de las Cáritas y de tantas obras similares que trabajan ejemplarmente en nuestra diócesis a favor de los más necesitados.

† **Josep Àngel Saiz Meneses**
Obispo de Terrassa